

UPUTSTVA AUTORIMA

Radovi trebaju biti pisani u standardnom formatu A4 (prored 1,5 Times New Roman, veličina slova 12). Napomene i fusnote stoje na dnu stranice, a ne na kraju teksta i pišu se proredom 1. Rad ne treba prelaziti više od 15 kartica teksta. Radovi trebaju biti autorski lektorisani.

Rukopis treba sadržavati sljedeće dijelove:

Naslovna stranica: ime i prezime autora, ustanova u kojoj autor radi, adresa, e-mail adresa, naslov rada, podnaslov rada, prijedlog autora o kategoriji rada (izvorni naučni rad, preliminarno saopćenje, pregledni rad, stručni rad, prikaz).

Prva stranica i dalje: naslov; (podnaslov); sažetak koji se piše na jeziku na kojem je rad napisan; ključne riječi na jeziku na kojem je rad napisan; integralni dio teksta; zaključak koji se piše na kraju integralnog dijela teksta i to na jeziku na kojem je rad napisan; popis citiranih izvora i literature. Na kraju teksta, prije popisa izvora i literature, na engleskom jeziku pišu se: naslov, sažetak i ključne riječi.

Poželjno je da rad, ukoliko ima potrebe, bude razvrstan po pojedinim poglavljima i odjeljcima, radi cijelovitosti i preglednosti. Naslov se piše velikim slovom, a poglavљa i odjeljci pišu se malim masnim slovima, s tim da se naslov piše veličinom 14, a ostala poglavљa i odjeljci fontom 12.

Podaci o izvorima u radu sastoje se od prezimena autora i godine objavlјivanja te broja stranice, iako se nekad broj stranice može izostaviti, ukoliko je to irrelevantno, i to sve u zagradama, npr. (Bourdieu 1992) ili (Bourdieu 1992: 158), odnosno, ako je prezime autora integrirani dio teksta, onda se piše npr. ... Bourdieu (1992: 158). Kraći citati (do četiri reda) navode se u otvorenim i zatvorenim navodnim znacima, a ako je u pitanju citat duži od četiri reda, onda se citat oblikuje kao poseban odlomak, odvojen praznim redom od ostatka teksta, uvučeno i kurzivom, bez navodnih znakova, radi uočljivosti. Fusnote se ostavljaju za naknadne i dodatne informacije, a ne za bibliografske potrebe.

Popis izvora i literature piše se na novoj stranici, abecednim redom prema prezimenu, svaka jedinica u novom redu, ime autora može se pisati punim oblikom ili dati inicijal – bitno je biti konzistentan u navođenju. Ako je u jednoj godini objavljeno više radova istog autora, onda se uz godinu izdavanja piše i malo slovo, npr. (2001, 2001a); ako je u pitanju citat iz nekog časopisa, ili ako je u pitanju citat u kojem je više autora, onda postoji specifičniji princip navođenja bibliografskih podataka. Naslovi knjiga i časopisa pišu se kurzivom, a citirani članci iz časopisa pišu se pod znacima navoda, npr.:

Bourdieu, Pierre (1992): *Što znači govoriti*, Biblioteka Psiha, Zagreb.

Beaugrande, R. de, Dressler, W. (1981): *Introduction to Text Linguistics*, Longman, London.

Šator, Muhamed (2004): "Transmutacija srednjovjekovnog jezika u Kamenom spa-vaču", *Književni jezik*, 22/1–2, 110–122.

Za ostale detalje treba konsultirati EASE vodič za autore i prevodioce, besplatno dostupan na www.ease.org.uk/publications/author-guidelines. Primjena ovog vodiča uvećava šanse da rad bude prihvaćen.

ETIČKI KODEKS

Časopis Književni jezik uređuje se u skladu s međunarodnim etičkim normama: Best Practice Guidelines for Journal Editors¹ i COPE².

Odgovornosti

Glavni urednik i redakcija donose odluke o tome koji će se rad objaviti u časopisu, vođeni spostvenim, kao i zakonskim pravilima, npr. o zaštiti autorskih prava, etičkim kodeksom i sl. Oni trebaju čuvati integritet akademskih radova, štititi intelektualne i etičke standarde i uvijek biti spremni objaviti ispravke, pojašnjenja, odricanja i izvinjenja kad je to potrebno.

Ljudska prava

Glavni urednik i redakcija procjenjuju rukopise na osnovu intelektualnog sadržja, bez obzira na rasu, spol, seksualnu orientaciju, religiju, etničku pripadnost, nacionalnost ili političke ideje autora.

Povjerljivost

Glavni urednik i redakcija podatke o ponuđenom rukopisu smiju dijeliti samo s koautorima, recenzentima, potencijalnim recenzentima, savjetnicima i izdavačem.

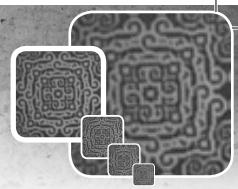
Zaštita podataka i sukob interesa

Neobjavljeni materijal rukopisa urednik ne smije koristiti za vlastita istraživanja bez izričite pismene dozvole autor(a). Podaci i ideje do kojih se došlo tokom procesa recenziranja smatraju se povjerljivim i ne se smiju koristiti za vlastite interese.

Urednik se treba potruditi da osigura pošten i pravilan proces recenziranja. Ukoliko postoji sukob interesa u smislu konkurenциje, saradnje ili drugih veza između urednika i autora ili institucija i kompanija povezanih s člankom, urednik treba povjeriti odlučivanje nekome od članova redakcije koji nemaju ovakav sukob interesa.

¹ Detaljnije na http://publicationethics.org/files/u2/Best_Practice.pdf

² Detaljnije na https://publicationethics.org/files/u2/New_Code.pdf

Obaveze reczenzirajućih

Doprinos uređivanju

Recenzenti pomažu uredniku u donošenju odluka o objavljivanju tekstova, a kroz komunikaciju s autorom i u poboljšanju kvaliteta teksta.

Blagovremenost

Ukoliko se smatra nekvalificiranim ili nema vremena da pregleda rad u razumnom roku, recenzent o tome treba odmah izvijestiti urednika i isključiti se iz procesa recenziranja.

Povjerljivost

Svi primljeni rukopisi tretiraju se kao povjerljivi dokumenti, što znači da se smiju dijeliti i analizirati samo prema odlukama urednika.

Objektivnost

Recenzije moraju biti objektivne. Lična kritika autora je neprimjerena. Recenzenti trebaju iznijeti svoje stavove jasno i argumentirano.

Navođenje izvora

Dužnost reczenzirajućih je da pronađu relevantne objavljene naučne radeve koji nisu navedeni u rukopisu. Svaku primjedbu da je neka ideja u tekstu iznesena ranije treba potkrijepiti odgovarajućim citatom. Recenzenti bi autoru trebali skrenuti pažnju i na sve tekstove za koje znaju da iznose slične ili oprečne ideje onima iznesenim u rukopisu.

Zaštita podataka i sukob interesa

Podaci ili ideje do kojih se došlo kroz proces recenziranja smatraju se povjerljivim i ne smiju se koristiti u lične svrhe. Recenzenti ne bi trebali pregledati rukopise u kojima imaju sukob interesa zbog konkurenčkih, saradničkih ili drugih odnosa i povezanosti s autorom, institucijama ili firmama vezanim za članak.

Obaveze autora

Standardi članaka

Autori originalnih naučnih članaka dužni su precizno prikazati svoje istraživanje i objektivno valorizirati zaključke do kojih su došli. Polazne podatke treba tačno i precizno predstaviti u tekstu. Članak treba sadržavati dovoljno informacija i referenci da bi se istraživanje moglo ponoviti. Neistinite ili svjesno neprovjerene tvrdnje predstavljaju neetično ponašanje i nisu prihvatljive.

Originalnost

Članci trebaju biti u potpunosti originalni. Svi tuđi radovi ili dijelovi teksta korišteni u članku trebaju biti adekvatno navedeni i citirani.

Predavanje istog članka u više publikacija

Autori općenito ne bi trebali predavati članke koji opisuju istovjetno istraživanje u više časopisa ili publikacija. Predavanje istog članka u dva konkurentska časopisa predstavlja neetično ponašanje i nije prihvatljivo.

Priznavanje izvora

U radovima autori moraju na adekvatan način priznati rade drugih autora na istu temu. Autori bi trebali navesti publikacije koje su suštinski utjecale na ideje u tekstu.

Autorstvo članka

Autorstvo članka mora biti ograničeno samo na one koji su dali značajan doprinos koncepciji, nacrnu, toku i opisu istraživanja. S druge strane, kao koautore treba navesti sve koji su značajno doprinijeli radu. One koji su doprinijeli istraživanju u manjoj mjeri treba navesti kao saradnike.

Zaštita podataka i sukob interesa

Autori trebaju navesti u radu ukoliko postoji sukob interesa koji bi mogao utjecati na rezultate ili interpretaciju teksta, kao i eventualnu finansijsku podršku za istraživanje ili objavljivanje. Politika časopisa Književni jezik je osigurati ravnotežu, nezavisnost, nepristrasnost i naučnu preciznost članaka. Očekujemo da svi autori iznesu bilo kakve realne ili potencijalne konflikte interesa koji bi se mogli ticati čitalaca ili se direktno odnositi na predmet članka. Ovakva politika nema namjeru da spriječi autore koji mogu imati potencijalni sukob interesa da objave u našem časopisu, nego samo da se svaki potencijalni sukob otvoreno identificuje tako da čitaoci mogu sami procijeniti članak s obzirom na činjenice i utvrditi da li su spoljni interesi autora možda doveli do pristrasnosti u prezentaciji zaključaka.

Materijalne greške u objavljenom radu

Ako autor otkrije materijalnu grešku u već objavljenom radu, dužan je odmah o tome obavijestiti urednika ili izdavača i u saradnji s njima povući ili ispraviti rad.